

DE ARKE DES VERBONDS (4) in het Allerheiligdom van de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 3 hebben we inhoud van de Arke des Verbonds bestudeerd en een blik geworpen op het innerlijke van de Bruid van Jezus. Ook zagen we dat Gods voorschrift om de Ark af te sluiten met het gouden Verzoendeksel met twee cherubim, ons leert dat de Bruid geheel zal worden omhuld en vervuld met de Drie-enige God. Zij mag zich verheugen in Zijn nimmer aflatende of verslappende aandacht en zorg.

In dit Deel 4 zullen we aandacht besteden aan de prachtige krans van goud om de Ark en Gods heerlijkheid. Ook zullen we de gouden ringen met de twee draagbomen bestuderen. Moge Jezus u zegenen met Zijn levengevend Woord.

De krans van goud

De Arke des Verbonds had een gouden krans (Ex. 25:11).

Deze krans wijst ons op de heilige gemeenschap tussen de Bruidsgemeente en haar Hemelbruidegom, Jezus Christus. Indien wij na onze wedergeboorte regelmatig gemeenschap hebben met het Woord van God (u herinnert u zich nog, dat de gouden Tafel der Toonbroden hier naar verwijst) en Hem steeds kunnen aanbidden (het gouden Wierookaltaar), dan zal er aan ons leven een schitterende versiering door middel van een gouden krans worden gevormd (Openb. 21:11). Herinnert u zich nog, dat ook de Tafel der Toonbroden en het Wierookaltaar gouden kransen bezaten? Een intieme relatie met God in Zijn Woord en in de aanbedding heeft diepe veranderingen in ons hart tot gevolg. Dan wordt aan ons leven door de Heilige Geest een gouden krans gevormd tot eer en glorie van Jezus. Dan worden wij een beeld van Jezus. Gal. 4:19 – *“Mijn kinderkens, die ik wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje.”*

Langzaam maar zeker wordt de Bruid gevormd tot onberispelijkheid en volmaaktheid (de Arke des Verbonds met eveneens een gouden krans). 2 Cor. 3:18 – *“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”*

Kransen, kronen en diademen hebben in de bijbel altijd de betekenis van onverderfelijkheid (1 Cor. 9:25; 1 Petr. 5:4), heiligheid (Ex. 29:6; Lev. 8:9), rechtvaardigheid (2 Tim. 4:8), heerlijkheid (Jes. 28:5; Jer. 13:18; 1 Petr. 5:4) en eeuwig, geestelijk leven (Jak. 1:12; Openb. 2:10).

Kransen zijn bijzondere beloningen.

Deze sieraden zullen worden geschonken op grond van een leven in heiligheid, getrouwheid, overwinning in de strijd (lees ook 2 Tim. 2:3-5) en liefde. De Bruid zal in het bijzonder krank (ziek) zijn van liefde voor Jezus (Hoogl. 5:8). Daarom leren Jak. 1:12 en 2 Tim. 4:8 ons, dat ieder die Jezus liefheeft (dus de Bruid) de kroon des levens zal ontvangen.

In Jes. 28:5 kunnen we nogmaals kort en duidelijk lezen, waarom Israël en in schaduwbeeld ook de Bruid van Jezus die kroon zal ontvangen, namelijk omdat zij gevormd is uit de overgeblevenen die zich (uit liefde voor de Heer) hebben afgescheiden van alle wereldse begeerlijkheden en hun harten niet hebben verontreinigd: *“Te dien dage zal de HEERE der heirscharen tot een heerlijke Kroon en tot een sierlijken Krans zijn den overgeblevenen Zijns volks;”*

Kransen zijn ook versieringen.

Zowel de Hemelbruidegom (Hoogl. 3:11) en zoals reeds gezegd de Bruid (Openb. 12:1; 21:2) zullen ermee worden getooid. Het hart van de Bruid zal aan het einde van het heiligmakingsproces dat zij heeft ondergaan en waarbij zij is opgevoed door het Woord van God, versierd worden met onverderfelijk geestelijke heiligheid en heerlijkheid.

Spr. 4:5-9 – *“Verkrijg wijsheid, verkrijg verstand; vergeet niet, en wijk niet van de redenen mijns monds. Verlaat ze niet, en zij zal u behoeden; heb ze lief, en zij zal u bewaren. De wijsheid is het voornaamste; verkrijg dan wijsheid, en verkrijg verstand met al uw bezitting. Verhef ze, en zij zal u verhogen; zij zal u vereren, als gij haar omhelzen zult. Zij zal uw hoofd een aangenaam toevoegsel geven, een sierlijke kroon zal zij u leveren.”*

Geliefde broeders en zusters, die onverderfelijke sieraden zijn naar mijn mening niet de negenvoudige vrucht van de Heilige Geest, die de Bruid in haar leven óók heeft voortgebracht (Gal. 5:22), hoewel die vrucht haar leven en haar verschijning uiteraard ook zal versieren. Vruchten zijn het logische gevolg van het proces om vruchten te ontwikkelen, te dragen en voort te brengen. Maar de kransen zijn geschenken van God, die de Bruid in ontvangst mag nemen, juist omdat zij het proces van heiligmaking en vruchtdracht met goed gevolg ten einde heeft gebracht.

De onverderfelijke sieraden zijn naar mijn mening een beeld van Gods “Sjechinah glorie”. Dat wil zeggen dat ze een beeld zijn van Gods onbegrijpelijke heerlijkheid, waarmee de Bruid zal worden getooid. Gods heerlijkheid zal voor de Bruid een onmetelijk rijke erfenis zijn (Efez. 1:18) en zal haar bekleding zijn (Fil. 3:21; Col. 3:4; Openb. 21:2,11). Gods heerlijkheid is in essentie God Zelf. Daarom zal Hij Zélf de Kroon van de Bruid zijn (Jes. 28:5). Omdat op de dag van het traditionele Joodse huwelijk de aanstaande bruid zich tooide met de sieraden, die zij van haar aanstaande man had gekregen, denk ik dat de negen gáven van de Heilige Geest wél onderdeel zullen uitmaken van Zijn heerlijkheid, die God op de Bruid zal leggen (1 Cor. 12), zoals eveneens ook de geweldige kracht van de Heilige Geest (Efez. 3:16). Want zijn de gaven en de kracht van de Heilige Geest niet mede de belichaming van Zijn heerlijke Godheid?

Openb. 21:2,11 – *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. .... En zij had de heerlijkheid Gods, en haar licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal.”*

“Krans” is in het Hebreeuws “zer” (זר), dat betekent “krans, band (omlijsting)”. Maar het betekent ook “iets verspreiden”, zoals we bijvoorbeeld in een niesbui ontelbare druppeltjes vocht in de omgeving verspreiden.

God heeft Zijn liefde voor de mens wereldwijd bekend gemaakt (Joh. 3:16). Een deel van het mensdom, de Bruid, heeft Zijn liefde beantwoord. En zij zal haar grote liefde voor haar Hemelbrudegom eveneens overal verspreiden en aanzeggen aan ieder, die het horen wil. Hoogl. 5:8-9 – *“Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem! indien gij mijn Liefste vindt, wat zult gij Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde. Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezworen hebt!”*

Gods heerlijkheid

Broeders en zusters, in de tijden van het oude Israël wóónde God op het Verzoendeksel van de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom (Ex. 25:8,21-22). Hij was er dus in principe altijd. Maar ondanks Zijn voortdurende aanwezigheid was Hij daar slechts éénmaal per jaar in een bepaalde hoedanigheid, namelijk in Zijn grote heerlijkheid. Deze jaarlijkse dag was de grote Verzoendag (Lev. 16:2,34).

U vraagt zich af hoe deze contradictie mogelijk is? Wel, ik geef u een vergelijking! God woont permanent in de harten van Zijn bloedgewassen kinderen. Desalniettemin zijn zij niet altijd in de volle glorie en vól van aanbidding. Gods heerlijkheid is niet altijd en voortdurend aan hen te zien.

Op de grote Verzoendag ging de Joodse hogepriester het Allerheiligdom binnen om voor het volk Israël verzoening te doen. Wanneer hij dan het bloed der verzoening zevenmaal vóór en

zevenmaal óp de Arke des Verbonds had gesprenkeld, dan was het zichtbare teken van zondenvergeving en acceptatie van het zoenoffer, dat het Licht van Gods heerlijkheid in het beeld van de wolk van Gods "Sjechinah" verscheen (Lev. 16:2). Dan boog Israël zich in diepe dankbaarheid en aanbidding voor God. Dit gebeurde echter slechts éénmaal per jaar (Ex. 30:10; Lev. 16:2,34; Hebr. 9:7).

De Bruid van Christus zal echter permanent met de heerlijkheid van God zijn bekleed (Openb. 18:8; 21:11). Doordat Jezus ons met God heeft verzoend, toen Hij aan het kruis stierf, is nu voor ons op elk moment van de dag de toegang tot de troon van God geopend. Als wij helaas tóch weer hebben gezondigd, mogen we ons opnieuw met Hem verzoenen en onze gebeden bij Hem neerleggen. Als wij door het Voorhangsel in het Allerheiligdom van de hemel tot Hem komen in de Naam van Jezus (Hebr. 10:19-22), zal Hij ons horen en ontvangen. Wat zijn wij toch uitermate bevoorrecht. Wat is het dit toch een geweldige genade. Jezus is onze eeuwige Hogepriester, Die in de hemel voor ons pleit en bidt (Rom. 8:27,34; Hebr. 7:25; 1 Joh. 2:1). Zijn Bloed doet dan opnieuw het machtige werk van verzoening, van vergeving en verlossing. Als wij de vergeving en de verlossing van onze zonden en banden ervaren, ervaren wij net als het volk Israël tevens Gods heerlijkheid in ons hart. Dan barsten onze harten van dankbaarheid, liefde en blijdschap. Dan kunnen wij onze Heiland zo intens aanbidden. Dán is Gods heerlijkheid aan ons.

Maar straks, als de Bruid volledig is toeberaid en geheiligd, dan is die grote heerlijkheid van God voortdurend en permanent aan haar. Dan zal zij aan haar Bruidegom gelijkwaardig zijn (2 Cor. 3:18; Fil. 3:21; Col. 3:4; 1 Joh. 3:2-3; Openb. 21:10-11). Dus niet gelijk aan Jezus, broeders en zusters, want Jezus is God, maar gelijkwaardig. De heerlijkheid die de Bruid straks zal omhullen is zo ontzagwekkend groot, dat zij het licht van de zon en de maan niet meer nodig zal hebben. Omdat Gods heerlijkheid haar zal verlichten (Openb. 21:23). Zij zal hetzelfde ontoegankelijke Licht, waarin God woont (1 Tim. 6:16), bezitten en bewonen en daardoor zal er in haar nooit meer een zonde, onreinheid, gruwelijkheid of leugen kunnen binnen komen (Openb. 21:27).

Geliefde broeders en zusters, ik wil nog even ingaan op de Sjechinah die op de grote Verzoendag zo sterk aanwezig was, dat het gehele volk Israël ter aarde viel om God te aanbidden. Zij konden Zijn heerlijkheid niet verdragen (Lev. 9:23-24; Num. 16:19-22; 42-45; 20:6). In de studie "[BRANDOFFERALTAAAR van de Tabernakel \(2\) – het](#)" heb ik reeds aandacht aan de Sjechinah besteed. Het is echter in het kader van de Arke des Verbonds zo belangrijk, dat ik het nogmaals wil herhalen.

Het Hebreeuwse woord "*sjechinah*" (שְׁכִינָה) betekent eigenlijk "*het wonen*" en niet "*heerlijkheid*". Wanneer in het Oude Testament het woord "*heerlijkheid*" wordt gebruikt, is dat in het Hebreeuws meestal "*kavod*" (כְּבוֹד) dat "*eer*" betekent. De term "*Sjechinah*" werd door de Joden in vroegere tijden gebruikt om de Naam van God aan te duiden, omdat naar hun mening Gods heilige Naam Jahweh niet mocht worden gebruikt. Dan duidde men Hem onder andere aan door Zijn wonen.

"*Sjechinah*" is afkomstig van de Hebreeuwse werkwoordstam "*sjachan*" (שָׁכַן), dat "*wonen, verblijven, tronen, vestigen, rusten*" betekent. Elke keer als in het Oude Testament staat geschreven, dat God Zich een plaats heeft verkozen om aldaar Zijn Naam te vestigen of te doen wonen, wordt "*sjachan*" gebruikt (Deut. 12:11; 14:23; 16:2,6,11; 26:2; Neh. 1:9). Maar "*sjachan*" wordt óók gebruikt als Gods heerlijkheid of Gods wolk moet worden aangeduid. Want dan "*woont*" of "*verblijft*" of "*legert*" Gods heerlijkheid of Gods wolk in hun midden (Ex. 24:16; Num. 9:17).

Later werd door de Joden het woord "*Sjechinah*" niet slechts meer gebruikt om uitsluitend de Naam van God weer te geven, maar óók om de heerlijkheid die Hem toekomt te beschrijven. Zodat vanaf dat moment het woord "*Sjechinah*" de genadevolle heerlijkheid van God in Zijn aanwezigheid, in Zijn wonen, betekende. In de moderne Hebreeuwse taal staat "*Sjechinah*" nu zelfs voor de Geest van God.

Wanneer dus de Jood Johannes van Patmos in Openb. 21:11,23 spreekt over Gods heerlijkheid op en aan de Bruid, dan weet hij exact wáár hij het over heeft, namelijk over Gods eer en glorie in Zijn permanente wonen in de Bruid. Hoe wondervol is God toch. Wat een onverdiende grote eer heeft God toch voor haar weggelegd.

Geliefde broeders en zusters, deze Sjechinah, de inwonende heerlijkheid van de Drie-enige God mag de Bruid straks permanent ervaren. En de kinderen Gods kunnen nu reeds op elk moment een voorproefje hiervan ervaren (Joh. 14:15-23), als zij in aanbidding verschijnen voor Gods troon van genade. God woont reeds in hun harten.

De Sjechinah, Gods inwonende heerlijkheid in de Bruid van Zijn Zoon Jezus, is dé essentie van de studie van de Tabernakel. Alleen in haar zal Gods heerlijkheid straks permanent in z'n volheid aanwezig zijn. De diepten hiervan mogen we ontdekken in het schaduwbeeld van de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom.

De vier gouden ringen met de twee handbomen

Geliefde broeders en zusters, bij het bestuderen van de Tafel der Toonbroden, het Brandofferaltaar en het Wierookaltaar (Ex. 25:26-28; 27:4,6-7; 30:4-5) hebben we gezien dat aan deze voorwerpen ringen met handbomen waren bevestigd, teneinde deze te kunnen dragen en vervoeren.

Ook de Arke des Verbonds had aan de hoeken vier gouden ringen, waar doorheen twee geheel met goud overtrokken sittimhouten handbomen waren gestoken (Ex. 25:12-15). Het bijzondere is nu, dat ten aanzien van de Arke des Verbonds door God werd bepaald, dit in tegenstelling tot die andere objecten, dat de handbomen niet mochten worden verwijderd (Ex. 25:15).

Ringen wijzen op liefde, in dit verband op Gods Liefde. De ringen wijzen hier zelfs op liefde die tot stand wordt gebracht door de werkingen van Gods Heilige Geest. Ze waren immers van goud vervaardigd.

De vier gouden ringen waren precies bij de vier hoeken aan de zijden van de Ark bevestigd. Hoogstwaarschijnlijk waren dit de lange zijden (Ex. 25:12-14).

Deze vier hoeken wijzen ons op de vier windrichtingen. Ieder mens op de wereld, of hij nu uit het zuiden, uit het westen, het oosten, het noorden of waar vandaan komt, mag zich verheugen in Gods eeuwige liefde. Joh. 3:16 – *“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”*

Broeders en zusters, Gods liefde voor ons is eeuwig en oneindig. Ook toen wij goddeloze vijanden van Hem waren, had Hij ons lief (Rom. 5:6-10). En zelfs als mensen tóch als ongeredde zondaren zullen sterven, heeft Hij hen nog lief. God heeft geen welbehagen in de dood van een zondaar (Ezech. 18:32). Hij vindt het vreselijk als een mens ongered sterft. Dáárom bepaalde God dat de handbomen niet mochten worden verwijderd.

Omdat Gods liefde eeuwig is, nooit faalt, geen moment verslapt of ook maar een fractie van een seconde ophoudt. Want God is Liefde (1 Joh. 4:8b). Omdat de Bruid wordt gedragen door die liefde. Door te bepalen dat de handbomen niet mochten worden verwijderd, garandeert God als het ware dat Zijn eeuwige liefde de Gemeente, die straks Jezus' Vrouw zal worden, nooit zal verlaten en haar altijd zal dragen in het moeilijke proces van heiligmaking en kruisiging van haar vlees. Wat er ook gebeurt, Zijn liefde zal haar dragen! Is dit niet wonderbaar, broeders en zusters? God geeft ons garantie. Niet voor één jaar, of voor maximaal vijf jaar of slechts tot de voordeur, zoals gebruikelijk in de wereld. Neen, Hij geeft ons een hemelse, eeuwige garantie! Hij zegt: *“Altijd en eeuwig zal Ik Mijn kinderen, de Bruid van Mijn Zoon, liefhebben.”*

NB, Gods genade daarentegen kent echter wél een grens!

Het woordje *“handboom”* of *“draagboom”* komt van het Hebreeuwse *“bad”* (בַּד). Dit woord *“bad”* (בַּד) wordt in de bijbel gebruikt als uitdrukking voor *“het dragen van een geestelijke*

last" (Num. 11:14), óf voor het aanduiden van "een bijzondere houding op het (arbeids)veld" (2 Sam 10:8), óf voor iets "dat speciaal of bijzonder is" (Ex. 30:34). Soms spreekt het van "vruchtbaarheid", want in Ezech. 17:6 wordt "bad" (בַּד) voor "wijnranken" gebruikt. Begrijpt u de betekenis in dit verband, broeders en zusters? God beschouwt het zelfs als een geestelijke last om de Bruidsgemeente door Zijn liefde te dragen? Hij ziet haar als speciaal en bijzonder en zal alles doen om haar tot vruchtbaarheid te brengen.

Geliefde broeders en zusters, in dit verband wil ik u wijzen op een verhaal in het boek Jozua, hoofdstuk 3, omdat het ook tot de verantwoordelijkheid van de priesters in de gemeente behoort om de Ark te dragen, dat wil zeggen om door de onderlinge liefde te bevorderen dat de Bruid van Christus wordt gevormd en toebereid. Het verhaal is te lang om hier af te drukken. Leest u het voor uzelf eens door.

In het verhaal lezen we over Gods bevel, dat de priesters de Arke des Verbonds op hun schouders moesten dragen, terwijl het volk van Israël de rivier de Jordaan overstak om het Beloofde Land binnen te trekken. De Jordaan (*"Jardeen"* – יַרְדֵּן – letterlijk "hij die naar omlaag gaat") staat in de Bijbel symbool voor de diepste geestelijke dalen. Het volk Israël moest steeds het oog op de Ark (symbool voor de volmaakte, toeberaide Bruid van het Lam) gericht houden. Dat klinkt bekend, is het niet? Want is het niet de hoop op onze wonderbare toekomst samen met Jezus als Zijn Bruid, dat wij volhouden om ons te heiligen en te reinigen (1 Joh. 3:1-3)? Al zijn de problemen nog zo groot en nog zo zwaar?

Als dan de priesters met de Ark stilhielden in de Jordaan, zou het water in de Jordaan ook stilstaan, zodat het volk veilig de overkant kon bereiken. Dat was Gods garantie en zo gebeurde het ook! Het volk kwam veilig aan de overkant. Maar God vroeg wél van het volk in Joz. 3:5, dat het volk zich zou heiligen, op de Ark zou blijven blikken én de Ark zou volgen. Ja, dat moeten ook wij doen, leven in heiligmaking (Hebr. 12:14) en gefocust op de Bruid. Nog één punt met betrekking tot het verhaal uit het boek Jozua! Er moest een afstand van tweeduizend ellen zijn tussen het volk en de priesters met de Arke des Verbonds op hun schouders. Waarom eigenlijk? We zien hierin een profetische heenwijzing naar de volmaking van de Gemeente (bestaande uit Joden en heidenen) tot Bruid van Christus. Herinnert u zich nog dat de inhoud van het Heiligdom van de Tabernakel 2000 m³ el was? De periode vanaf Jezus' volbrachte Verlossingswerk tot aan de gereedkoming van Zijn Bruid zal ongeveer tweeduizend jaren duren. Maar diepe dalen van vervolgingen en verdrukkingen zullen haar niet bespaard blijven.

Broeders en zusters, tot besluit van Deel 4 wil ik u nog één prachtig schaduwbeeld van de Arke des Verbonds laten zien.

U weet, dat toen de soldaat ná Jezus' overlijden een speer in Zijn zijde stak, er water en bloed uit vloeide (Joh. 19:34). En ongetwijfeld heeft u meerdere malen in uw gemeente de uitleg gehoord, dat we hier een verwijzing naar de wedergeboorte van de kinderen Gods mogen aanschouwen. Want, immers, bij een natuurlijke geboorte vloeit er ook water en bloed uit de moeder. Prijst God, zo is het ook!

Maar deze heerlijke uitleg mogen we zelfs bevestigd zien in de plaats van de handbomen aan de Arke des Verbonds. Want de handbomen moesten in ringen worden gestoken, die aan de "zijden" van de Ark waren bevestigd.

De Statenvertaling van de bijbel leert ons, dat nadat God Adam had geschapen, Hij Eva schiep uit een "rib" van Adam (Gen. 2:21-23). Maar een meer accurate vertaling zou zijn geweest, dat Hij Eva schiep uit de "zijde" van Adam. Want het met "rib" vertaalde Hebreeuwse woord is "tsela" (צֵלַע), dat het beste met "zijde" kan worden vertaald. Het voor de "zijden" van de Ark gebruikte Hebreeuwse woord ter bevestiging van de gouden ringen is eveneens "tsela" (צֵלַע).

We mogen dus zien dat God in de schepping van Eva reeds het schaduwbeeld van de geboorte van de Gemeente uit Jezus (Zijn Bruid) legde. Diepere bestudering van het woord "tsela" (צֵלַע) maakt dit schaduwbeeld alleen nog maar sterker. Want "tsela" (צֵלַע) stamt af van het werkwoord "tsaala" (צָלַע) dat "mank gaan, hinken, kreupel zijn, zich krommen"

betekent. Als we ons nu het verhaal van de worsteling van Jakob met God voor de geest halen, wordt het ons helemaal duidelijk (Gen. 32:23-32). Jakob ging kreupel na zijn worsteling met God. Maar het was een vorstelijke, God behagende strijd geweest (Gen. 32:28), want Jakob had zijn egoïstische, eigenzinnige en bedriegelijke karakter overwonnen en werd voortaan door God Israël genoemd, dat wil zeggen *“hij zal overwinnen met God”* of *“God, hij overwint”* of *“Gods strijder”*. Hij was door God aan zijn heup gewond geraakt, zodat hij hinkte, maar zijn overwinning bracht hem zijn wedergeboorte.

We zien in de verwonding van de heup het beeld van de wedergeboorte, want de heupen (de lendenen) zijn in de bijbel en in de Joodse godsdienst de zetel van kracht (Job 40:11; Ps. 66:11; 69:24; Ezech. 21:6; Nah. 2:1) en de oorsprong van nieuw leven (Gen. 35:11; 1 Kon. 8:19; 2 Kron. 6:9; Hand. 2:30; Heb. 7:5,10), maar ook van gereed zijn (Luk. 12:35-36).

De bevestiging van de ringen juist aan de zijden van de Ark spreekt dus tevens van de wedergeboorte van de Bruid. Alleen wedergeboren kinderen Gods kunnen tot de Bruid behoren. Hebr. 12:22-23 – *“Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem (dit is de Bruid), en de vele duizenden der engelen; Tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;”* Maar de bevestiging aan de zijden spreekt óók van grote liefde. Van God de Vader die Zijn kinderen uit eindeloze, nimmer aflatende Liefde opnieuw geboren liet worden uit de zijde van Zijn Zoon Jezus en hen altijd zal blijven dragen. En liefde van de Bruid om één met haar Hemelbruidegom te zijn, want aan elke zijde ziet men het teken van de ringen. De Bruid werd geboren uit Jezus en zal alles verlaten om één met Hem te worden.

God is zo goed, geliefde broeders en zusters. Wie zal toch ooit Zijn grote Liefde kunnen begrijpen? Wie zal toch ooit de reden kunnen verklaren waarom Hij juist ons heeft uitverkoren? Het past ons daarom slechts om in diepe ootmoed en dankbaarheid voor Hem neer te knielen en Hem te aanbidden.

Volgende week zullen we de studie over de Arke des Verbonds afronden.
Moge Jezus u deze week rijkelijk zegenen. Amen

(wordt vervolgd)